

Sygn. akt XIII U 2197/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Rafał Młyński</i>
Protokolant:	<i>st. sekr. sądowy Magdalena Kruk</i>

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy J. L.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek odwołania J. L.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W.

z dnia 28 lipca 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zalicza odwołującemu J. L. okres pobierania stypendium sportowego od dnia 1 września 1989 r. do dnia 31 października 1991 r. w (...) w B., jako okres składkowy.

Sygn. akt XIII U 2197/16

UZASADNIENIE

Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. decyzją z dnia 28 lipca 2016 r. odmówił J. L. zaliczenia do wysługi emerytalnej okresu pobierania stypendium sportowego w latach 1989-1991.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył J. L., wskazując, iż w latach 1989-1991 pobierał stypendium sportowe, od którego zgodnie z ówczesnie obowiązującymi przepisami nie było obowiązku odprowadzania składek na ZUS. Od 1 listopada 1991 r. jako zawodnik (...) W. otrzymywał stypendium sportowe za potwierdzoną we wrześniu 1990 r. Mistrzowską K. Sportową w turnieju rangi Pucharu Europy, na którym zajął drugie miejsce będąc nadal członkiem kadry narodowej. W ocenie odwołującego się zaskarżona decyzja jest błędna, a sporny okres winien być mu wliczony do wysługi emerytalnej.

Dyrektor Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie jako pozbawionego podstaw prawnych oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. L. od 1 września 1985 r. był zawodnikiem sekcji judo (...), do którego przeszedł z klubu (...), z uwagi na fakt, że wraz z rodziną przeprowadził się do B.. Zawodnikiem (...) był do 31 października 1991 r., następnie zaś od lipca 1993 r. do 1998 r. i od 2000 r. do 2003 r. W dniu 6 maja 1989 r. zdobył tytuł mistrza Polski juniorów i tym samym zdobył mistrzowską klasę sportową i na podstawie tego wyniku kierownik i trener wnioskowali o przyznanie stypendium sportowego, które otrzymał. Stypendium otrzymywał co miesiąc, w wysokości średniej krajowej. (zeznania J. L. k. 58 a.s., J. R. k. 57-58 a.s. i J. Ż. k. 58 a.s., pismo (...) k. 91 a.r.)

Inny zawodnik (...) M. K., który miał takie same osiągnięcia jak J. L. w innej kategorii wagowej, również pobierał analogiczne stypendium, w tym samym okresie co on, bowiem zdobyli srebrne medale w różnych kategoriach wagowych w tych samych zawodach. (zeznania M. K. k. 57 a.s)

Na mocy decyzji z 7 grudnia 2011 r. J. L. nabył prawo do emerytury policyjnej. (k. 11 a.r)

W dniu 21 stycznia 2016 r. J. L. wystąpił do organu emerytalnego z wnioskiem o podwyższenie jego emerytury z uwagi na pełnienie przez niego w okresie od 1 marca 1994 r. do 15 czerwca 1997 r. służby w warunkach szczególnych oraz z uwagi na pobieranie przez niego stypendium sportowego w okresie od 1 września 1989 r. do 31 października 1991 r. z klubu sportowego (...). (k. 87-88 a.r.) W dniu 8 marca 2016 r. wystąpił z kolejnym wnioskiem o podwyższenie świadczenia z uwagi na pobieranie przez niego stypendium sportowego w okresie od 1 września 1989 r. do 31 października 1991 r. z klubu sportowego (...). (k. 89 a.r.)

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 lipca 2016 r., organ emerytalny odmówił J. L. doliczenia do wysługi emerytalnej okresu pobierania stypendium sportowego w latach 1989-1991. (k. 95 a.r)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w aktach dokumentów oraz zeznania świadków – M. K. (k. 57 a.s.), J. R. (trenera odwołującego się k. 57-58 a.s.), J. Ż. (kierownika sekcji w (...) k. 58 a.s.) oraz samego odwołującego się (k. 58 a.s.). W ocenie Sądu dokumenty znajdujące się w aktach sprawy są autentyczne, a ich treść nie budzi wątpliwości. Treść tych dokumentów nie była także negowana przez żadną ze stron. Zeznania świadków korelowały ze sobą oraz z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, były szczere i jasne, w konsekwencji czego Sąd uznał je za wartościowe źródło dowodowe. Zeznania odwołującego się Sąd również uznał za wartościowe i wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. L. zasługiwało na uwzględnienie.

Spornym na gruncie niniejszej sprawy było czy do wysługi emerytalnej J. L. winien być zaliczony okres od 1989 r. do 1991 r.

Odwołujący się zajął stanowisko, iż okres ten z uwagi na pobieranie przez niego stypendium sportowego winien być wliczony do wysługi.

W ocenie zaś organu emerytalnego nie było możliwe uwzględnienie twierdzeń odwołującej się w przedmiocie pobierania stypendium sportowego, bowiem nie została przedstawiona żadna dokumentacja potwierdzające pobieranie przez niego takiego stypendium.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej

i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2016 r. poz. 708) funkcjonariuszom, którzy spełniają warunki określone w art. 12, zalicza się do wysługi emerytalnej, uwzględnianej przy obliczaniu emerytury na podstawie art. 15, posiadane

przed przyjęciem do służby okresy składkowe i nieskładkowe, w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Stosownie zaś do treści art. 6 ust. 2 pkt 17 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887) za okresy składkowe uważa się przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy, pobierania stypendium sportowego z tytułu wyczynowego uprawiania sportu na obszarze Państwa Polskiego po ukończeniu 15 roku życia, z wyjątkiem okresów pobierania stypendium przez osoby uczące się lub studiujące w systemie studiów dziennych, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne.

Wskazać należy, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ustawodawca skrupował organy rentowe w dochodzeniu prawdy obiektywnej, umożliwiając im traktowanie jako dowodu tylko tego, co prawo za dowód uznaje i jako dowód dopuszcza 259. Potwierdzają to szczegółowe regulacje aktów wykonawczych (zob. § 10-21 i § 23-26 r.p.ś.e-r., § 9-13 r.p.z.e.ż i § 8-15 r.p.z.e.f.), rzadziej ustaw (zob. art. 117 u.e.r. FUS), precyzyjnie i wyczerpująco określające wymogi dokumentowania wniosków o świadczenia i rodzaje dopuszczalnych środków dowodowych. Biorąc pod uwagę te ograniczenia, trzeba stwierdzić, że inaczej niż w postępowaniu administracyjnym, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych organy rentowe nie są zobligowane do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia sprawy. Nie zawsze musi więc dojść do ustalenia stanu faktycznego sprawy, gdyż przeszkodą w pełnym zebraniu materiału dowodowego może się okazać brak dowodu, którego - ze względu na przyznanie mu szczególnej mocy prawnej (dokument, zaświadczenie) - nie można zastąpić innym dowodem (nierównorzędność środków dowodowych).

Jednakże w postępowaniu cywilnym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawie o przeliczenie wysokości emerytury możliwe jest dopuszczenie i przeprowadzenie wszelkich dowodów, w tym także dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania samego wnioskodawcy.

Korzystając z braku ograniczeń dowodowych, Sąd ustalił m.in. w oparciu o dodatkową dokumentację i zeznania świadków oraz samego odwołującego się, iż faktycznie od 1 września 1989 r. do 31 października 1991 r. odwołujący się będąc zawodnikiem judo klubu (...) pobierał stypendium sportowe z tytułu wyczynowego uprawiania sportu na obszarze Państwa Polskiego. W dniu 6 maja 1989 r. zdobył tytuł mistrza Polski juniorów i tym samym zdobył mistrzowską klasę sportową i na podstawie tego wyniku kierownik i trener wnioskowali o przyznanie stypendium sportowego, które otrzymał od września 1989 r. Stypendium otrzymywał co miesiąc, w wysokości średniej krajowej.

Niewątpliwie zatem spełnił przesłanki wynikające z art. 6 ust. 2 pkt 17 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych warunkujące uznanie spornego okresu za okres składkowy w myśl tej ustawy, a w konsekwencji na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy zaopatrzeniowej okres ten winien być wliczony do wysługi emerytalnej, uwzględnianej przy obliczaniu emerytury.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSO Rafał Młyński

(...)